

Retki Säpin majakkasaareen

Antti Virta

lokakuun ensimmäisen päivän valjetessa lähti kaksi veneellistä Pirkanmaan lintuyhdistysläisiä päiväretkelle Säpin majakkasaareen. Yöllä oli pakkasen puraissut, ja lähtölaituri oli saanut jäisen pinnan. Liukasteluilta vältettiin ja päästiin matkaan. Venematka sujui melko tyynessä kelissä aurion noustessa taivaanrannassa.

Perillä retkiporukka siirtyi oppaan mukana majakkapihan kautta Lännennokan kallioille. Jäin itse vielä Prakalanniemeä tutkimaan, ja viikon verran paikalla ollutta miehitäjää haastattelemaan saaren lintulanteesta. Kävi ilmi myös, että saaren rantaniittyjä laiduntavan ylämaankarjalauman eräs sonni oli äitynyt ärhäkkääksi. Ilmeisesti lintumiehiäkin oli ajanut takaa ja puhisut äkäisesti. Syytä oli siis pitää karjaa silmällä, ja kiertää tilaisuuden tullen lauma kauempaa.

Lännennokalla näkyivät reissun ensimmäiset kahlaajat. Valkoviklojen ja suokukkojen lisäksi merellä viuhtoi ohi sorsalintuja, ja kareja kansoittivat kalalokit. Selväksi kävi myös se, että pikkulintujen havainnoinnin kannalta tuuli kävi navakasti etelästä. Reitimme oli tarkoitus kulkea juuri etelän puolelta Hanhistoon ja sieltä saa-

ren poikki takaisin majakkapihalle. Säätä oli turha manata. Eiköhän hyviä havaintoja rannoilta irtoaisi kuitenkin.

Toinenkin veneellinen saapui Lännennokalle ja jatkoimme pitkänä nauhana eteenpäin kohti Eteläkaria. Nopeimmat ja innokkaimmat edellä, ja kokeneemmat tarkasti havainnoiden joukon hännillä. Matkalla, kuin tilauksesta, äkättiin viilipytty jänkäkurppa rannan tuntumasta. Sitä pääsivät kaikki halukkaat tarkastelemaan ja kuvaamaan lähietäisyydeltä, lintua toki häiritsemättä. Jänkäkurppan kaltaista piilottelijaa oli hienoa päästä katselemaan oikein kunnolla!

Matka jatkui lintuhavaintoja tehden ja ajankohtaisista aiheista turisten. Knaperinniemessä odotti seuraava mukava, joskin odotettu yllätys, kun etujoukot ennättivät nähdä rantaniityltä metsään vilistävät kaksi muflonia. Nämä saareen riistaeläimiksi tuodut sarvipäät osaavat myös

piilottelun jalon taidon, eikä niitä pääse jokaisella Säppireissulla näkemään.

Hanhistoon päästyämme saimme iloksemme huomata, että meren rantaan ajautuneella hauruvallilla oli mukavasti kahlaajia. Valtalajeina leväpatjalla vilistivät suosirit ja tyllit. Lisäksi porukkaan mahtui muutamia tundrakurmitsoja, suokukkoja, kaksi isosirriä ja pulmussirri. Kahlaajaparveen liikettä kävivät laittamassa kiertelevät varpus- ja muuttohaukka. Merelläkin kävi vilinä ja tuhansien telkkien lisäksi nähtiin mm. ruokki, pilkkasiipiä, mustalintuja ja haahkoja.

Iltapäivä toi tullessaan pienen saateen, jonka saattelemana siirryimme oppaiden viitoittamaa polkua ma-

jakkapihalle. Evästyksen lomassa oli hyvä kerrata päivän kokemuksia. Osalla porukasta riitti vielä virtaa tutkailla venesataman läheisyydessä olevia Prakalan- ja Poponniemiä. Saaren suojaisammalla puolella reissulistaa saatiin vielä karttumaan muutamalla hyönteissyöjälinnulla. Parhaimpana havaintona mainittakoon tristic-alalajin tiltalti, jota kutsutaan myös idäntiltatiksi.

Reissun kokonaislajimääräksi kerätyi reilu kuutisenkymmentä lajia. Vaikka suuret harvinaisuudet jäivät tällä kertaa puuttumaan, oli retki muuten varsin onnistunut ja elämyksellinen. Elisriemua päästiin kuulemaan useammastakin suusta ja ilmeet paluuveneessä olivat kokemuksiin tyytyväiset. Vältettiin kohtaaminen hurjan sonninkin kanssa. Säpin saarella on syysmuuton aikaan aina tunne, että vastaan voi tulla mitä vain. Sen takia sinne kannattaa ehdottomasti lähteä syysretkelle.

> Retkiporukka
Kuva © Roger Behm

Säpin majakkapiha
Kuva © Roger Behm

